

Srijeda, 13.03.2013.

Danas sam dobio jedan e-mail od jedne drage sestre u vjeri, s jednim

prekrasnim svjedočanstvom o obraćenju i onda, nakon toga, jednoj

gorućoj ljubavi prema Gospodinu. Odmah sam ga proslijedio na "VAŠA

SVJEDOČANSTVA" pa ga tamo možete i pročitati. SLAVA BOGU!

I u sklopu tog svjedočanstva ponovno sam pročitao one prekrasne riječi

pjesme Svetog Augustina.

Došlo mi je u misli kako bi ta pjesma mogla zapravo biti himna nas

obraćenika. Meni su to prekrasne riječi, diraju mi srce i dušu, pronalazim

se u njima, skoro u svakoj riječi.

Pa evo, tu još jedanput navodim te prekrasne riječi drago obraćenika

Svetog Augustina.

"Kasno sam te uzljubio, ljepoto tako stara i tako nova,

kasno sam te uzljubio!

A eto, ti si bio u meni, a ja izvan sebe.

Ondje sam te tražio nasrćući na ta lijepa bića,

koja si stvorio, ja rugoba.

Ti si bio sa mnom, a ja nisam bio s tobom.

Mene su daleko od tebe držale one stvari

koje ne bi postojale kad ne bi bile u tebi.

Zvao si me i vikao, probio si moju gluhoću,

zabljesnuo si, sijevnuo si i rastjerao moju sljepoću,

prosuo si miomiris, a ja sam ga upio da uzdišem za tobom,

okusio sam ga pa gladujem i žeđam,

dotakao si me, i zato gorim za tvojim mirom."

I svi ti mnogi sveci iz davne prošlosti još su i danas "živi" u ovom našem

svijetu po svojim mislima, svjedočanstvima, i svemu drugome što im je

Gospodin dao za spoznati.

I oni su shvatili da zapravo sve to nije njihova zasluga i da sve to moraju

"dati" drugima kako bi oni pronašli Gospodina.

A ovih dana mi je nekako na put "došao" i Sveti Toma Akvinski. Jedan od

najvećih kršćanskih teologa i naučitelja. Vidio sam na katoličkom

kalendaru, onom 12-djelnom koji mi visi na zidu, da su za svaki mjesec

napisani prekrasni tekstovi. "Jaki" i mudri a opet, nisu bili iz Biblije ni iz

Katekizma.

To me zaintrigiralo pa sam malo istražio i vidio da su to zapravo tekstovi

tog dragog redovnika koji je živio u 13. stoljeću u Italiji.

Na WIKIPEDIJI je njegov životopis a ono što me je posebno dotaknulo

kada sam čitao njegov životopis, bile su slijedeće rečenice:

"...Kraj sve svoje velike učenosti ostao je

uvijek jednostavan, ponizan i bezazlen

redovnik. U poniznosti je postojano odbijao

sve ponuđene mu crkvene časti. Njegov

bistri duh dobro je shvatio da je poniznost

evanđeoska krjepost i da više vrijedi od sve

učenosti, slave i počasti. Zato je uvijek htio

ostati malen..."

KAKO SU ME DIRNULE OVE RIJEČI!

KAKO NADAHNJUJU U BORBI PROTIV

NAPASTI SVIJETA!

"... U PONIZNOSTI JE ODBIJAO SVE

PONUĐENE MU CRKVENE ČASTI..."

"... DA JE PONIZNOST EVANĎEOSKA

KRJEPOST I DA VIŠE VRIJEDI OD SVE

UČENOSTI I SLAVE..."

"...ZATO JE UVIJEK HTIO OSTATI

MALEN..."

O BOŽE, I MENE "VUKU" TE RIJEČI...

PONIZNOST I MALENOST...

PREDRAGI GOSPODINE, UČI ME

STALNO PONIZNOSTI I MALENOSTI!

BUDI UVIJEK KRAJ MENE KADA U

TOME "PADNEM"!

Evo nekih misli od dragog Svetog Tome Akvinskog.

O VJERI...

"PO VJERI SE ČOVJEK ZDRUŽUJE S BOGOM.

VJEROM U NAMA POČINJE ŽIVOT JER ON NIJE DRUGO NEGO

SPOZNAJA BOGA.

BEZ VJERE SE NITKO NE NOŽE ZVATI KRŠĆANSKIM VJERNIKOM.

ONA RAVNA SADAŠNJIM ŽIVOTOM: DA BI ČOVJEK MOGAO

LJUDSKI ŽIVJETI, MORA ZNATI ŠTO JE POTREBNO DA BI

ISPRAVNO ŽIVIO: DA NE BI SVE MORAO ISKUSITI VLASTITIM

ISTRAŽIVANJEM, VJERA GA UČI ŠTO JE POTREBNO ZA ŽIVOT:

POSTOJI BOG, ON NAGRAĐUJE DOBRE I KAŽNJAVA ZLE;

POSTOJI ZAGROBNI ŽIVOT...

VJEROM POBJEĐUJEMO KUŠNJE. SOTONA NAPASTUJE: "NE

SLUŠAJ BOGA!", A VJEROM SPOZNAJEMO DA JE ON

GOSPODAR SVEGA.

SVIJET IZAZIVA MAMEĆI SREĆOM ILI STRAŠEĆI

NEVOLJAMA, A VJERA UČI DA JE DRUGI ŽIVOT BOLJI OD

OVOGA, PA MANJE CIJENIMO SREĆU SVIJETA I NE

BOJIMO SE NEVOLJA.

TIJELO NAPASTUJE NA UŽITKE SADAŠNJEGA ŽIVOTA, A

VJERA UČI DA NE PRIONEMO UZ NJIH NA NEDOPUŠTENI

NAČIN..."

I DALJE...

"PRVO ŠTO KRŠĆANI VJERUJU JEST DA BOG POSTOJI I DA JE

SAMO JEDAN, UPRAVITELJ SVIJETA KOJI SE BRINE O SVIM

BIĆIMA.

RAVNA PRIRODNIM ZBIVANJIMA I LJUDSKIM ČINIMA. ON JE OD

VJEČNOSTI, PRIJE VREMENA; SVE ZNA I VIDI, I MISLI I TAJNE

ODLUKE VOLJE.

BOG STVARA NI IZ ČEGA. STVORIO JE NEBO I ZEMLJU, SVE

NEVIDLJIVO (KAO ŠTO SU ANĐELI I DUŠE) I VIDLJIVO (KAO

SVEMIR U KOJEM ŽIVIMO).

STVARANJE NIJE PRESTALO, BOG SVAKOGA TRENA STVARA

BESMRTNE DUŠE NOVOZAČETIH LJUDI.

VELIČANSTVENA TVORČEVA DJELA POMAŽU BOLJE UPOZNATI

BOŽJU VELIČINU, POTIČU NAS NA ZAHVALNOST JER JE OD

NJEGA SVE ŠTO JESMO I ŠTO IMAMO.

RAZMIŠLJANJE O STVORITELJU NAVODI NAS DA BUDEMO

STRPLJIVI U NEVOLJAMA I POTEŠKOĆAMA

(KAKO DA OD BOGA PRIMAMO DOBRO, ZAR DA ONDA I

ZLO NE PRIMIMO? A BOG DOPUŠTA ZLO DA IZ NJEGA

IZVUČE DOBRO),

POTIČE NAS DA SE PRAVILNO SLUŽIMO STVORENJIMA, NA

BOŽJU SLAVU I NAŠU KORIST, TE DA BOLJE UPOZNAMO

ČOVJEČJE DOSTOJANSTVO JER JE BOG SVE NA ZEMLJI

STVORIO RADI ČOVJEKA.

ČOVJEK JE, NAKON ANĐELA, NAJVRJEDNIJI OD SVIH STVOROVA

PA TO DOSTOJANSTVO NE SMIJE UMANJITI GRIJESIMA I

NEUREDNIM NAGNUĆIMA..."

ILI...

"OTAC RAĐA SINA, SIN SE RAĐA OD OCA, DISANJE OCA

I SINA JEST DUH SVETI KOJI IZLAZI OD OCA I SINA.

KRŠĆANIN JE ONAJ TKO VJERUJE U PRESVETO TROJSTVO (BOG

JE JEDAN U TRI OSOBE) I TKO JE KRŠTEN U IME OCA I SINA

I DUHA SVETOGA...

ISUS KRIST JEST PRAVI BOG I PRAVI ČOVJEK; JEDNA

OSOBA, A DVIJE NARAVI (BOŽANSKA I LJUDSKA). KAO

BOG, PROIZLAZI OD OCA BEZ MAJKE, KAO ŠTO SJAJ IZBIJA IZ

SVJETLOSTI. KAO ČOVJEK IMA MAJKU, A NEMA OCA, KAO ŠTO

ZRAKA PROIZLAZI IZ ZVIJEZDE...

UTJELOVLJENJE JE MOST IZMEĐU NEBA I ZEMLJE. NJIME SE

UČVRŠĆUJE NAŠA VJERA JER JE ON DOŠAO MEĐU LJUDE; BUDI

SE NAŠA NADA JER JE BOŽJI SIN UZEO LJUDSKO TIJELO DA

ČOVJEKA POBOŽANSTVENI..."

ILI, MENI NAJLJEPŠI DIO...

"KRIST JE UMRO ZA NAS, OTKUPIO GRIJEHE SVIJETA.

U SVOM TIJELU NA DRVO JE PONIO MOJE PRIJESTUPE.

S BOGOM SAM SE POMIRIO PO SMRTI NJEGOVA SINA.

ON ME POSVETIO SVOJOM KRVLJU.

NA KRIŽU SE OSTVARUJE SVRHA BOŽJEGA UTJELOVLJENJA I

POKAZUJE APSOLUTNA LJUBAV.

NA VELIKI SE PETAK OČITUJU: NJEGOVA LJUBAV DA MU JE

UZVRATIMO, NJEGOVA SNAGA DA I MI STRPLJIVO PODNOSIMO

POTEŠKOĆE, GORČINA TRPLJENJA DA GA SAŽALIJEVAMO I

KORIST MUKE DA MU ZAHVALJUJEMO.

KRISTOVA JE MUKA LIJEK PROTIV GRIJEHA KOJI PRLJA

ČOVJEKA, VRIJEĐA BOGA, IZAZIVA SLABOST, KAZNU I PROGON

IZ RAJA.

ISUSOVA JE PATNJA I UZOR PONIZNOSTI, POSLUŠNOSTI I

SLOBODE OD ZEMALJSKIH DOBARA.

KRIŽ PODIGNUT U SREDIŠTE KRŠĆANSKOG ŽIVOTA UČI DA

BESMISAO MOŽE DOBITI PUNINU SMISLA U KATKADA

NEJASNOM BOŽJEM SVJETLU.

NO, AKO OTVORENIH OČIJU ČEKAMO ODLAZAK MAGLE, U

OBASJANOME TRENUTKU NAŠE PATNJE MIJENJAJU PREDZNAK:

OD NIJEČNIH, POSTAJU POTVRDNE, U ISUSU..."

PREDRAGI GOSPODINE, HVALA TI NA

SVETOM TOMI AKVINSKOM, NA SVIMA

KREPOSTIMA KOJIM SI GA OBDARIO,

KAO BI NAM IH MOGAO PRENIJETI

RADI NAŠEG SPASENJA!

MOLIM TE, PREDRAGI GOSPODINE, DAJ

DA I MI U SEBI SPOZNAME TE ISTINE

KAKO NAM IH JE DRAGI SVETAC

NAPISAO!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TI BOŽE OČE, I TI

BOŽE DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.